

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

9. Dies Januarii. Mors universis gaudiis sinem imponit, ita ut cùm esse desierint, nec fuisse putentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

offundentur oculi, corporis se compages contrahet
& ultimam calamitatem testata, uno flatu reddet
spiritum, & eo ipso mors animam sejunget à corpo-
re: vita discedet, homo desinet, & omnis cum eo
splendore evanescet. Sed inter hæc omnia maxime
formidabilia nihil est formidabilius in morte, quam
timor mortis, illic ubi mors erit sine morte. O mor-
talis, dum hæc tibi morituro eventura consideras,
necdum peccare formidas? Cum igitur omnis vita
nostræ error oriatur ex oblivione finis, in quem illa
præcipitat, revocemus illam jugiter in mentem, in
oculos, in continuam ejus meditationem. Hujus ob-
livio multorum est perditio: ut benè D. Gregorius
(a) *Vitam carnis quasi permanentem diligunt, quæ
quanta sit vita sequentis æternitas non attendunt:
cumque soliditatem perennitatis non considerant, ex-
ilium patriam, tenebras lumen, cursum stationem per-
tinent; quia qui majora nesciunt, judicare de minimis
nequaquam possunt. Spernas vitam præsentem, tu
non metuas mortem imminentem. Desipis, si illam
censeas dignam amore, sapias, si judices plenam do-
lore. Suffragatur mihi Poëta:*

Fallitur insipiens vita præsentis amore.

Sed sapiens novit, quantum sit plena dolore.

9. DIES JANUARI.

Mors universis gaudiis finem imponit, ita
ut cum esse desierint, nec fuisse putentur.
Laurentius Justin. Tract. lig. vit.

I. Vidi-

[a] *Greg. l. 8. mor. c. 8.*

Februar.

Tessera.

107

Mors hominis
est mors omniū
quæ afficiunt
hominem.

I. **V**idimus hominem mori-
entem, modò specte-
mus mortuum; ut hoc

spectaculo discamus vivere Deo,
dediscamus vivere mundo. Statim à morte jacebit
corpus exanime, sine motu, sine sensu, sine voce,
sine forma, tetrum cadaver, amicis ipsis horribile,
molestum, ac grave, involvetur veteri linceo, effe-
retur cum lachrymis, abjicietur in fossam, vertetur
in putredinem, & absumptâ sanie, in ossa definet ari-
da. Sic marcessit corporis forma, sic carnis decor: Et
quid postea? Ero, ac si non fuisset. Hæc confirmat
citata tessera. Arborum quidem in pomariis ex varie-
tate fructuum cognoscitur diversitas, nimirum ex
glandibus ilex, palma ex dactylis, ex frondibus plata-
nus, vites ex racemis: sed postquam arefactâ radice,
caso trunco, collectis fructibus, delapsis foliis in ig-
nem conjiciuntur, & in cinerem dilabuntur, quis ex
cineribus, arborum distinguet inter se discrimina?
Ita quamdiu hic vivitur, omnes arborum instar vi-
remus: cognoscuntur verò alii ex radicibus suorum
Majorum, alii ex foliis verborum, hi ex ramis gratiæ,
illi ex fructibus divitiarum; horum ex cortice defor-
mitas, illorum ex floribus pulchritudo; horum
tanquam anorum humilitas, illorum ut gigantum
proceritas, aliorum ut senum arditas, aliorum ut
Juvenum viriditas, horum tanquam divitum fecun-
ditas, illorum tanquam pauperum sterilitas depre-
henditur. Tandem in uno omnes sumus similes,
quod omnes, nullo excepto, ad tumulum tendamus.

II. Jam quæro, quando mors omnes illos in exi-
tu vitæ commiscuerit, ecquod erit inter pulchros de-
formes.

formaeque in tumulo angusto discrimen? Nullum penitus: aut si quo esse videbitur, in monumentorum, quod vani homines excogitaverunt, diversitas consistet. Nec immerito tales dixeris vanos. Nihil enim vanius, quam quod non contenti homines, vanos in vita esse, vanitatis suae memoriam conantur sumptuosis tumulis propagare. Sit licet cedrus alta & pulchra, nihilo propterea candidior est ejus calice, & licet ilex humilis, deformisque sit, nihilo propterea nigrior est ejus cinis. Sic idem prorsus ex colore, odore, specie sepulchralis pulvis Cræsi, & Cedri, Senatoris, & sutoris, Monarchæ & agricolæ. Hic finis est nostræ comædiæ. Quam ut rectè peregas, & cum cælituum plausu, illud expende. Si Orbem Deus implevisset hominibus mortis penitus ignavis, ac de tot millibus unum tantum vidissent validissimum jactatum febri æstuantem, prostratum, delirantem, pallidum, animam agentem inter dolores & singultus; mox verò frigidum, visu, olfactuque turpem, & suo in tabo, pure, ac sanie, prognatisque de se vermibus natantem: quantus illos timor, neminem excepto, eorundem percelleret malorum?

III. Nunc autem si à Deo monerentur, nihil metuere, unum tantum fore deinceps vis obnoxium; alium neminem nisi unum moriturum, nisi unum illum nomine designaret, jam fors miseri unius formidanda, si perterrefacit, ac potius syderat universos, quid universorum eadem illa fors, tam certa, quam certus est Deus, te, me unumquemque non afficit, non arrigit, nec pungit acriter, sollicitatque ad illam tempestivis antevertendam præsidium? Quid si hunc ipsum morti addictum Deus palam cunctis aperiret, isque

is que nihilo diligentiorē, quā nos inertes, pigri-
que facimus, gereret animi sui curam, quot & quan-
tis pateret omnium hominum exprobrationibus, in-
dignantium, & stimulantium immanem vecordiam?
Non vides infelix, intentum tuo jugulo mortis te-
lum? non sepulchrum, & vermes in tui cadaveris,
deforme epulum accinctos? non ignes perpetuos,
tribunal, testes, rationes maximè dubias, summèque
perplexas? Et rides? ædificas? rem quæris? ambis?
alia omnia moliris? Nostrum est hæc & similia tra-
ctare, quos fecit Deus vitæ hujus securos, tu quem
morti addixit, quid hic circumspicis? Quæ te à vitæ
alterius, & æternæ solitudine, cæca insania avertit?
Hæc verò quisque sibi occentet, inclamet, & incul-
cet, is enim ille est unusquisque nostrum, quem cer-
ta morti Divina Justitia destinavit. Et nescis, quan-
dò, ubi, quomodò morieris. Esto ergò sollicitus,
providus, & semper suspensus ad nocturni furis, ad
ignotæ horæ, ad magnæ diei appulsum præcipitem.
Imprime menti illud Poëma:

*Cerne quid es, quid eris, sic mox pius efficieris,
Vile cadaver eris: Hoc ergò frequens mediteris.*

10. DIES FEBRUARII.

Magna est jam pœna peccati, mecum
futuri perdidisse judicii. *Euseb. Gallic.*
Hom. de bono latr.

A morte I. Sicuti post punctum sequitur li-
sequitur nea, sic post punctum ultimum
Judicium. S temporis, sequitur interminata
linga